

URBANISME, MOBILITAT I MEDI AMBIENT

**Una Figueres, habitable, accessible
i respectuosa amb el seu entorn
natural**

Si la cohesió social ha d'esdevenir l'eix vertebrador de les polítiques municipals de tot govern que pretengui situar les persones al centre de la seva acció política, els espais col·lectius de socialització on es teixeixen les relacions socials han de ser, també, abordats des de la perspectiva de les polítiques que fomentin l'accés en condicions d'igualtat. La política urbanística ha de posar-se al servei de la vida quotidiana dels veïns i veïnes de la ciutat, primant la utilització comuna que es fa de l'**espai públic** als barris. Així, ha de tenir en compte els recorreguts de **mobilitat** que responen a la provisió de benestar social com l'accés als centres laborals o als **espais de cura**. Les polítiques ambientals han de servir no només per ordenar l'entorn i adaptar-nos a la **crisi global**, sinó també per compassar els canvis socioambientals i de l'entorn amb les necessitats reals i els ritmes vitals de les poblacions que hi viuen. Una **ciutat habitable, accessible i respectuosa** és aquella que situa les necessitats de **vida col·lectiva i del territori al centre**, en comptes de sucumbir les demandes del capital i les corporacions privades. És per això que l'eradicació de les desigualtats socials i la **sostenibilitat ecològica** han de situar-se com a eixos transversals de les polítiques que impliquen els espais on els veïns i les veïnes relacionem de forma col·lectiva i amb l'entorn atenent, alhora, a les especificitats dels col·lectius més vulnerables.

URBANISME, MOBILITAT I MEDI AMBIENT	33
2.1. Urbanisme	35
2.2. Mobilitat	37
2.3. Medi Ambient i Sostenibilitat	39
2.4. Protecció animal	42
2.5. Seguretat	43

2.1. Urbanisme

L'urbanisme ha de ser un element integrador en tots els sentits i potenciar un model sostenible adaptat a les necessitats de la ciutadania i no a l'inrevés, tenint sempre en compte la perspectiva de gènere, així com el dret de les persones a la mobilitat. Un model equilibrat ha de combinar zones verdes, espais públics, equipaments i habitatges, ja que són peces claus que contribueixen a la cohesió social, és a dir, a la vinculació dels membres d'una col·lectivitat des d'una posició equitativa. L'aposta ha de ser d'espais comuns vers espais privats, col·lectivitat vers individualitat, concentració vers dispersió, inclusió vers segregació. Un planejament territorial que incorpori els espais urbans i els rurals, sota la perspectiva de protegir la connectivitat d'aquests últims, ajudaria a revertir la tendència segons la qual l'ordenació urbana ha contribuït a desendregar el territori a través de l'exportació de residus i contaminació des dels espais urbans cap als rurals.

Mesures

Urbanisme ecosocial i amb perspectiva feminista

1. Vetllar perquè la regidoria d'Urbanisme tingui en compte els criteris de sostenibilitat, cohesió social i urbanisme feminista.
2. Introduir criteris socials, feministes ecològics i sostenibles a la planificació i el disseny urbanístic.
3. Recollir les propostes de l'informe del Projecte Urbanisme, Seguretat i Gènere impulsat pel Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya a la ciutat de Figueres, per implementar-les de cara a futures accions urbanístiques.
4. Definir i legislar els espais agraris, forestals i periurbans mitjançant plans especials que facilitin l'establiment i l'aplicació d'estratègies de conservació, gestió i intervenció. Això evitarà que quedin com a zones marginals, a l'espera de ser engolits per futurs processos urbanístics. Per garantir les funcions ecològiques, productives i paisatgístiques o de lleure, cal que el sistema d'espais lliures conformi una xarxa contínua que garanteixi les connectivitats necessàries.
5. Exigir criteris de construcció ecològica en tota obra nova (plaques solars, aïllaments, reciclatge d'aigua, utilització de l'aigua de pluja...) així com incentivar econòmicament el seu ús en reformes.
6. Manteniment i millora de la identitat i la qualitat paisatgística dels ambients rurals i urbans. Cal fixar uns objectius de qualitat paisatgística per a tots els tipus de paisatge presents en el territori i protegir les mostres i els elements més excepcionals i els que donen identitat al territori.

7. Impulsar la creació d'una via verda al voltant de la ciutat i vies verdes que connectin la ciutat amb el seu entorn natural més immediat.
8. Aplicar els acords i valoracions dels consells de districtes i espais de participació veïnal per aplicar un model d'urbanisme amable i feminista.
9. Planificar i potenciar microhàbitats i zones verdes internes afavorint la connectivitat interna i externa així com la distribució equitativa dels espais verds.
10. Crear una xarxa de refugis climàtics a la ciutat, equipaments repartits per la ciutat davant les onades de calor. Els espais han d'estar ben condicionats durant les onades de calor, i durant les hores de major temperatura i insolació. Aquesta xarxa ha d'incloure equipaments oberts els mesos de juliol i agost, tot mantenint l'activitat habitual de l'espai o bé obrint només com a espai fresc i de repòs, amb aigua i espai per a seure

Urbanisme inclusiu i cohesionador

1. Oposar-se a la venda de sòl públic i tendir a augmentar-ne la quantitat disponible. Aplicar, quan sigui convenient, tots els instruments que la legislació urbanística i d'habitatge posa a disposició de l'Ajuntament en matèria de política de sòl; edificació forçosa i registre de solars sense edificar, àrees de tempteig i retracte, expropiació de la propietat o limitada a l'ús de fruit.
2. Reduir l'edificabilitat en tota l'àrea urbana, molt especialment en aquelles zones ja altament densificades, per tal d'evitar creixements en alçada. Cal disminuir la dispersió de les zones industrials, desclassificar espais per desenvolupar i exigir altes taxes d'ocupació als ja desenvolupats per permetre ampliacions. La concentració de la indústria a més d'afavorir el transport públic, també afavoreix l'eficiència energètica.
3. Revertir la qualificació d'aquell sòl urbà o apte per urbanitzar, fruit de la bombolla immobiliària que avui resulta innecessari, i convertir-lo en sòl no urbanitzable.
4. Creació d'un pla de recuperació i dinamització dels solars buits per a destinar-los a usos públics i comunitaris. Aprofitar la legislació vigent per fomentar que els propietaris dels solars en mal estat hi posin remei.
5. Reclamar el traspàs a la ciutat del castell de Sant Ferran i elaborar un pla d'usos com a equipament municipal i espai verd públic.
6. Adequar el camí de l'entorn del castell de Sant Ferran per tal de millorar-ne l'accessibilitat amb el mínim impacte sobre l'entorn natural i, alhora, introduir progressivament aquest equipament com a bé d'ús públic de la ciutat.
7. Incorporar elements artístics i culturals de figuerenques il·lustres a carrers i places amb vincle històric.

8. Incorporar elements culturals cohesionadors que mostrin la riquesa i diversitat cultural de la ciutat.
9. Millorar els parcs infantils i espais familiars.

2.2 Mobilitat

El gran augment de l'ús dels vehicles motoritzats, especialment automòbils provoca un problema evident i greu de mobilitat en la vida diària de la ciutat. En el cas de Figueres cal afegir els problemes de densificació i la manca evident d'espai físic per tal de poder moure's amb tranquil·litat sigui quin sigui el mitjà escollit (cotxe, bicicleta o a peu). Cal repensar la mobilitat perquè sigui coherent amb les necessitats i recorreguts de la mobilitat dels veïns i les veïnes i alhora, que sigui sostenible. Això implica que les polítiques de mobilitat també han d'abordar els connectors ecològics o l'impacte ambiental que suposen. Per convertir Figueres en un exemple de ciutat amb mobilitat equilibrada cal tenir en compte aspectes de seguretat vial, d'accessibilitat, salut urbana i planificació amb control del transport públic i privat.

Un dels grans problemes que té la ciutat és una mala planificació de les infraestructures que envolten Figueres, cosa que provoca que una part del trànsit que es desplaça entre altres municipis ho hagi de fer pel centre de la ciutat. Es tracta sobretot dels desplaçaments que tenen origen a l'oest de Figueres (tant des de poblacions properes com Vilafant fins més llunyanes com Besalú o Olot) i destí a l'est o el nord de la ciutat (i viceversa). Per altra banda, la capitalitat de Figueres fa que hi hagi un trànsit obligat de gent que ve diàriament de poblacions de la comarca tant per motius laborals com per formació i oci. La mida de Figueres permet accedir gairebé a tot arreu a peu, i es pot arribar al centre des d'aparcaments dissuasius a les afores caminant només 10 o 15 minuts, però encara està molt estès moure's per la ciutat en cotxe. Per capgirar aquesta tendència, cal, per un costat, afavorir els desplaçaments a peu i, per l'altre, desafavorir els que es fan en cotxe. També s'ha de tenir en compte la utilitat del bus i la problemàtica de les incidències. Actualment les línies d'autobús interurbà van a l'estació d'autobusos del centre, situada al costat de l'estació de tren. Pel que fa als ferrocarrils, l'arribada del TAV a la ciutat i la creació d'una nova estació no ha portat la desaparició de les vies del centre com s'havia promès.

Mesures

Mobilitat a través de Figueres

1. Tirar endavant el projecte de la ronda nord, planificant-la de manera que les afectacions ambientals i socials siguin mínimes.

2. Senyalitzar correctament l'ús de la variant de Borrassà per tal de connectar la NII amb la C-260 (carretera d'Olot), descartant la construcció d'un nou enllaç entre el Pont del Príncep i l'estació del TAV a Vilafant.
3. Treballar activament per tal d'introduir millores a l'actual cinturó de ronda est (N-II) per tal de millorar-ne la seguretat, però no el seu desdoblament.

Mobilitat d'entrada i de sortida a la ciutat

1. Millorar els aparcaments gratuïts actuals i fer-ne de nous, i que proporcionin seguretat i informació sobre la ciutat als usuaris.
2. Dissenyar itineraris de vianants ben senyalitzats des d'aquests aparcaments fins als diferents punts d'interès a la ciutat.
3. Connectar els diferents aparcaments entre si de manera que quan se'n trobi un de ple es pugui anar al següent sense haver de passar pel centre.
4. Millorar la informació a les veïnes sobre el funcionament de les zones verdes, així com assegurar preus populars per a les residents; cal incidir en els aparcaments dissuasius exteriors per tal d'assegurar-ne un bon funcionament.

Transport públic

1. Treballar pel soterrament en trinxera de les vies que travessen la trama urbana, tant pel que suposa en avenç en seguretat com en mobilitat; promoure totes les iniciatives possibles, inclosa la desobediència institucional, per tal de pressionar les diverses administracions amb competències directes.
2. Lluitar per mantenir l'estació del centre com a punt de sortida i arribada dels trens convencionals i de mitja velocitat, i promoure tot allò necessari per tal de millorar-ne el servei i modernitzar l'espai.
3. Millorar la connexió en transport públic entre Figueres i els principals nuclis urbans de la comarca a través del servei d'autobús i minibús, tot liderant una campanya de promoció del seu ús a través d'un preu simbòlic del bitllet i un major increment de les freqüències tot imitant el model d'èxit nord-català.
4. Garantir i millorar les freqüències entre Girona i Cervera així com harmonitzar els horaris entre RENFE i la SNCF.
5. Adherir Figueres al Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona.
6. Impulsar l'adhesió del Consell Comarcal de l'Alt Empordà al Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona.
7. Impulsar una nova zona de mobilitat per Figueres dins de l'Autoritat Territorial de la Mobilitat a l'Àrea de Girona que formi part de la integració tarifària.

8. Impulsar la construcció de la nova estació d'autobusos als terrenys d'Adif paral·lels al carrer Progrés.
9. Crear abonaments turístics que facilitin la mobilitat entre Figueres, la Costa Brava i Perpinyà.

Mobilitat interna

1. Crear itineraris per a vianants amb voreres amples i segures que uneixin els punts de més afluència de la ciutat i que canalitzin els fluxos de vianants i punts d'interès.
2. Crear noves zones de pacificació del trànsit i ampliar els carrers per a vianants (perímetre de la Rambla, carrer Sant Pau, plaça de la Palmera, plaça del Gra, plaça Catalunya i pujada del Castell).
3. Planificar la pacificació de la ciutat de Figueres a llarg termini.
4. Prioritzar el correcte manteniment i millora de les voreres com a mesura bàsica de mobilitat. Cal ordenar la proliferació de terrasses i obstacles varis que representen un greu problema per a les persones amb mobilitat reduïda i una molèstia per a la resta de vianants.
5. Reduir gradualment la mida dels autobusos i redissenyar-ne les línies, tot augmentant-ne el nombre de rutes. Caminant cap a una flota d'emissions zero.
6. Recuperar l'estudi realitzat, a petició municipal, per a la promoció i millora del transport en bicicleta i aplicar-ne immediatament les principals propostes, impulsant un carril bici racional i segur.
7. Engegar un pla de millora per als diferents punts negres de la ciutat pel que fa a sinistralitat per tal d'actuar activament al llarg del mandat.
8. Millorar la política comunicativa en tot el que fa referència a alteracions del trànsit per tal de poder conèixer, a través de xarxes socials i web municipal, les seves actualitzacions en temps real.
9. Limitar la velocitat urbana dels vehicles rodats a 30 km/hora.

2.3. Medi Ambient i Sostenibilitat

El model actual de producció, consum i desenvolupament territorial, basat en l'economia capitalista i de mercat globalitzada, ens aboca a una crisi permanent i global que afecta gradualment els aspectes polítics, econòmics, socials i ambientals, amb la possibilitat de posar en perill i endurir les condicions de vida del nostre planeta. La planificació territorial i les polítiques ambientals adaptades als canvis de la crisi sistèmica han de servir no només per ordenar el desori territorial i els efectes de la crisi global actual, sinó també per cercar

estils de vida amables, pacífics, justos i respectuosos amb el patrimoni de les generacions futures i amb la memòria dels presents. La base per dur a terme la transició ecosocial és aturar el consumisme desenfrenat de recursos finits i adaptar-nos als efectes del desgavell socioecològic i climàtic actual. Cal dur a terme una planificació i una feina de gestió que ens permeti mitigar els efectes del canvi climàtic i adaptar-nos-hi.

Qualsevol iniciativa, projecte o política pública ha de tenir en compte la transició ecosocial. La lluita per una societat més sostenible ha de ser transversal i per aquest motiu hi ha desgranades moltes propostes en aquest programa que tenen a veure amb una societat més sostenible i que faci possible aquesta transició (com les que es poden veure a Habitatge, Mobilitat o Urbanisme). En aquest apartat desgranarem mesures que impulsin la sobirania energètica i la sobirania alimentària.

En primer lloc, el creixement econòmic associat al consum d'energia ha augmentat i, en conseqüència, han augmentat les emissions de CO₂. Aquest gas desencadena el canvi climàtic, que provoca un escalfament de la temperatura mitjana del planeta i comporta problemes relacionats amb els incendis, la sequera, la pèrdua de biodiversitat i de recursos, etc. Igualment, cal fer front a la finitud dels recursos naturals utilitzats en la producció d'energia. Cal apostar per la diversificació de fonts energètiques amb l'impuls de les energies renovables, la prioritització de l'estalvi, eficiència energètica i reducció del consum.

Per altra banda, l'Alt Empordà ha estat tradicionalment una comarca famosa per la producció d'aliments. El territori és ric en recursos: terres de treball, xarxa hidrogràfica, climatologia, accessibilitat, comunicacions, etc. Malgrat tot, consumim poca quantitat de productes locals, fet que es deriva del progressiu arraconament i uniformització del sector primari al nostre territori i de la manca d'interès i coneixement per part dels consumidors en saber què mengem. Entenem que cal treballar per la sobirania alimentària, perquè tenim el dret d'alimentar-nos de forma sana i saludable. Cal una transició cap a un model alimentari basat en la re-localització del producte i, per tant, de la producció.

Mesures

Sobirania energètica

1. Seguir i condicionar l'aplicació del pla IMAGINE, l'energia a la Figueres del 2015, perquè es portin a terme les accions que proposa en el seu full de ruta. Aquest pla permet una transició pautada d'ara a 50 anys, per aconseguir la sobirania energètica. També conté accions a nivell alimentari i econòmic.
2. Treballar per aconseguir una ciutat energèticament autosuficient, impulsant un model de servei públic descentralitzat que no sigui objecte d'especulacions i en mans del mateix Ajuntament i de la societat civil. Impulsar la producció pública

---

d'energia fotovoltaica i eòlica als polígons industrials i espais que es considerin aptes.

3. Impulsar i potenciar comunitats energètiques (petites i mitjanes unitats productores controlades pels propis consumidors i/o empreses públiques), amb l'objectiu que els beneficis recaiguin sobre la població local i aconseguir un model descentralitzat i de proximitat.
4. Iniciar treball en comú amb la cooperativa Som Energia.
5. Establir incentius econòmics per tal de millorar l'eficiència energètica i la producció mitjançant renovables.
6. Crear una oficina d'assessorament gratuït en matèria de consum energètic de les llars i dels avantatges d'implementar sistemes de reducció i eficiència, així com dels ajuts disponibles.
7. Estudiar les oportunitats per instal·lar plantes de biomassa, sempre lligat a la producció comarcal.
8. Pressionar per tal d'usar matèria primera procedent de les accions de prevenció d'incendis forestals i de la pròpia poda municipal.
9. Lluitar contra qualsevol macroprojecte de producció energètica a la comarca que segueixi la lògica de crear oligopolis energètics.

Sobirania alimentària

1. Potenciar la venda directa productor/consumidor a través de les cooperatives de consum, assessorar-les, fer pedagogia i cedir espais per tal que es puguin desenvolupar correctament. Establir un espai que promocióni els productes locals i ecològics en el que es faci venda directa, cuina i consum. També serà un lloc on fer tastos, cursos, tallers de cuina i de producció.
2. Potenciar el consum de productes locals i ecològics al mercat municipal, facilitant-ho amb etiquetes o indicadors distintius per als productes produïts a l'Alt Empordà.
3. Treballar en campanyes per ampliar a menjadors escolars i socials, supermercats i botigues d'alimentació les mesures de promoció del consum de productes locals, així com uns incentius als propis venedors per tal de buscar la seva implicació.
4. Treballar amb la resta d'administracions per tal d'establir un centre de recerca i formació de referència encarat als sectors professionals del sector primari: producció agrícola i ramadera ecològica, sostenibilitat i medi ambient, biopesticides, etc.

5. Establir un Centre Ambiental Municipal per acostar l'agricultura ecològica a la ciutat: tallers de formació i divulgació, visites d'escoles, espais de treball, assessorament, etc. El Centre Ambiental Municipal també realitzarà un paper central en la difusió de la nova cultura de l'aigua, en el desenvolupament del pla IMAGINE d'energia, en polítiques de reducció de residus, etc.
6. Estudiar la creació d'un banc de terres públic per a la realització d'una zona d'hortos a la ciutat intermediant, si cal, entre propietaris i possibles arrendataris.
7. Creació de Consells Alimentaris. Promoure la creació de Consells Alimentaris en l'àmbit municipal i comarcal per a la definició de les polítiques alimentàries locals en clau d'una dieta saludable i culturalment i ecològicament adequada per relocalitzar les produccions en base a aquestes necessitats. Treballar a partir d'aquests el malbaratament alimentari.

2.4. Protecció animal

Mesures

1. Habilitar espais per a treure a passejar els gossos (pipican), adequats a les seves necessitats i que respectin unes mides mínimes per poder ser també un espai d'esbarjo amb ombres, bancs per seure i papereres per dipositar els excrements dels animals.
2. Assegurar la presència de papereres als carrers de tots els barris de ciutat per facilitar la recollida d'excrements.
3. Fer campanyes per l'acollida d'animals de companyia abandonats o no desitjats a favor de que no es mercantilitzin els animals.
4. Oferir un servei de recollida d'animals abandonats o perduts que haurà de tenir el control exacte, de tots els animals que es recullen al carrer i son traslladats al centre d'acollida municipal o subcontractat, impulsant la creació d'associacions de protecció i defensa dels animals per tal de facilitar les intervencions veterinàries de desparacitació i l'esterilitació i per tenir cura d'animals abandonats, fer-ne un seguiment conseqüent.
5. Establir en la gestió i control de plagues el principi de precaució, evitant introduir medicaments o element químics nous dins la xarxa tròfica que puguin causar conseqüències imprevisibles sobre altres éssers vius.
6. Establir clàusules de contractació pública que no permetin la utilització d'animals en festes i celebracions, i actes lúdics amb animals que pateixen maltractament físic i/o psíquic.

2.5. Seguretat

L'aposta per tendir cap a un model de barri i ciutat més just, cohesionat i integrador, porta inequívocament a repensar, també, quins han de ser els mecanismes per a garantir precisament la defensa de les llibertats i els drets humans, així com la manera de donar resposta a les diferents problemàtiques que puguin sorgir fruit les relacions socials en els barris. Viure segur és un dret fonamental i necessari. Per tal que la seguretat esdevingui un dret cal transformar el model imperant i, com en molts altres àmbits, s'han de situar les persones al centre de la política de seguretat, anant a l'arrel dels problemes i donant resposta a les amenaces ambientals, alimentàries, de salut o en qualsevol altre àmbit social o de la vida.

Les polítiques per abordar la seguretat pública s'han convertit a Figueres en una eina de control social -com les càmeres de vigilància o els controls policials indiscriminats que fan créixer el nostre sentiment de por-, en comptes d'esdevenir un instrument per vetllar de forma real per la seguretat i, per tant, per abordar tots els diferents processos socioeconòmics que intervenen en les diferents expressions d'inseguretat ciutadana, en tota la complexitat. Cal, doncs, repensar el model de guàrdia urbana, de manera transversal i no com un cos aliè a la resta de polítiques socials, centrant l'efectivitat de les seves intervencions en matèria de seguretat en la qualitat del servei i no en la quantitat d'efectius. Així mateix, és necessari implementar plans de formació al cos que no es fonamentin en l'autoritat sinó en la mediació social i comunitària, que defugin del paternalisme i que tinguin en compte l'atenció específica als col·lectius més vulnerables.

Mesures

Objectius estratègics

1. Impulsar un gir preventiu basat en l'extensió dels conceptes de prevenció, comunitat i partenariat.
2. Millorar tant la seguretat objectiva com la subjectiva de la ciutat a partir de la prioritització de la proximitat en les polítiques de seguretat, transformant el model de Guàrdia Urbana actual cap a un model policial de proximitat que prioritzi la prevenció, la mediació i la resolució de conflictes, i en el que hi participin, al costat de la Guàrdia Urbana, la resta d'actors que des del coneixement de territori poden fer aportacions valuoses en matèria de seguretat.
3. Establir una dinàmica de planificació estratègica en matèria de seguretat, elaborant un Pla Municipal de Seguretat i determinant un sistema d'avaluació continuada que ens permeti analitzar i millorar les polítiques de seguretat.
4. Garantir la seguretat dels col·lectius més vulnerables intensificant la intervenció dirigida a combatre el racisme i la xenofòbia, l'homofòbia, la transfòbia, la violència

---

masclista, les conductes d'odi, i les pràctiques discriminatòries i creant un servei de suport coordinat entre la Guàrdia Urbana i altres àrees com els de serveis socials i d'atenció a les persones.

Mesures

1. Crear un Consell Local de Seguretat Ciutadana com a òrgan col·legiat de participació ciutadana de naturalesa consultiva i deliberativa, amb l'objectiu de promoure i estudiar accions i polítiques des d'una òptica multidisciplinària, amb perspectiva social i preventiva. En formaran part representants polítics, tècnics municipals, Guàrdia Urbana, Mossos d'Esquadra, i representants d'entitats i associacions de la ciutat.
2. Posar en funcionament una aplicació mòbil local que permeti fer trucades d'emergència i missatges.
3. Impulsar un pla de prevenció situacional, incidint a l'espai públic i comunitari amb l'objectiu de reforçar la vigilància natural mitjançant la visibilitat.
4. Aturar la instal·lació del sistema videovigilància a l'espai públic, ja que científicament s'ha demostrat que no són eficients en espais oberts i tampoc redueixen la seguretat subjectiva.
5. Revisar la figura dels agents cívics i la seva formació en termes de seguretat, per promoure la resolució de conflictes a través de la mediació.
6. Revisar la planificació horària del cos de la Guàrdia Urbana per tal de garantir una atenció policial i d'emergència que arribi al centre urbà i a tots els barris.
7. Replantejar les ordenances, mal anomenades, de civisme. Fer de l'espai públic un lloc per al desenvolupament de les persones com a comunitat que l'habita.
8. Potenciar les activitats de sensibilització sobre seguretat ciutadana i vial de caire preventiu oberts a la ciutadania.
9. Garantir el bon ús de la llengua catalana per part de tots els i les agents del cos de la Guàrdia Urbana.

#NoPerdemElTren DeLaMobilitatSost enible

